

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0424 van 30 juli 2013
in de zaak 2010/0656/SA/2/0607

In zake: de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Christian LEMACHE
kantoor houdende te 3800 Sint-Truiden, Tongersesteenweg 60
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els EMPEREUR
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Brusselstraat 59
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 29 juli 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 24 juni 2010.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Dilsen-Stokkem van 8 maart 2010 waarbij, onder voorwaarden, aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een bedrijfscentrum met 261 verhuurbare bedrijfsruimten, deels ingewilligd.

De deputatie heeft enerzijds aan de tussenkomende partij onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van het hoofdgebouw met bijgebouwen en, anderzijds, de vergunning geweigerd voor de losstaande bedrijfsruimten ten zuiden en ten westen van het hoofdgebouw.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De Raad heeft met het arrest van 16 augustus 2011 met nummer S/2011/0097 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomenende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

2.

Met een tussenarrest van 15 januari 2013 met nummer 2013/011 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen. Gelet op het inmiddels definitief geworden provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Bipool Eisden-Lanklaar' wenst de Raad ambtshalve te vernemen of de tussenkomenende partij de bestreden vergunning nog wenst uit te voeren, nu dit RUP de bestemming van de percelen wijzigt.

De partijen hebben tijdig een aanvullende nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 4 juni 2013, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen VANBRABANT die loco advocaat Christian LEMACHE verschijnt voor de verzoekende partij, de heer ██████ die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Christophe SCHELFAUT, die loco advocaat Els EMPEREUR verschijnt voor de tussenkomenende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

Met het tussenarrest van 15 januari 2013 met nummer 2013/011 werd het verzoek tot tussenkomst van de nv ██████ reeds ontvankelijk verklaard.

IV. FEITEN

Voor het volledig feitenrelaas verwijst de Raad naar het tussenarrest van 15 januari 2013 met nummer A/2013/0011.

Op 25 november 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Dilsen-Stokkem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een bedrijfscentrum met 261 verhuurbare bedrijfsruimten met bijhorende accommodatie”*. Het gaat om 261 verhuurbare bedrijfsruimten met bijhorende (wegen)infrastructuur en 78 parkeerplaatsen voor werknemers en bezoekers. Er zijn ook rietvelden in functie van de waterzuivering voorzien (10.400m²) en een ontbossing (12.984m²).

In 2009 werd een aanvraag voor een KMO-ondersteunend hotelressort met wellnessfaciliteiten in beroep geweigerd.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 1 september 1980 vastgestelde gewestplan ‘Limburgs Maasland’ gelegen in ontginningsgebied met als nabestemming industriegebied, industriegebied, uitbreiding ontginningsgebied in waterwinningsgebied, waterwinningsgebied en natuurgebied. Door het beëindigen van de ontginning, is de nabestemming industriegebied van kracht. Voor het overige gaat het dus om natuurgebied en waterwinningsgebied.

De gewestplanwijziging van 1 december 1993, waarbij onder meer de betrokken site is herbestemd tot zone voor verblijfsrecreatie, is bij arrest nr. 168.555 van 6 maart 2007 door de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, vernietigd.

De percelen zijn inmiddels eveneens gelegen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, “Bipool Eisden-Lanklaar” te Maasmechelen en Dilsen-Stokkem, goedgekeurd met een besluit van de Vlaamse Regering van 1 december 2011 waarbij de bestemming werd gewijzigd naar verblijfsrecreatie en golfterrein.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 8 maart 2010 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Dilsen-Stokkem verleent op 8 maart 2010 onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 13 april 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 28 mei 2010 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Op vraag van de verwerende partij is met betrekking tot het in natuurgebied gelegen deel van de aanvraag een gewijzigde inplanting voorgesteld. De 72 parkeerplaatsen en het rietveld voor waterzuivering zijn nu ten oosten van het hoofdgebouw voorzien.

De verwerende partij beslist op 24 juni 2010 om het beroep deels in te willigen. Zij verleent onder voorwaarden de stedenbouwkundige vergunning voor het hoofdgebouw met bijgebouwen en

weigert de stedenbouwkundige vergunning voor de losstaande bedrijfsruimten ten zuiden en westen van de hoofdbouw. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overwegende dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar beroep aantekende omwille van de ruimtelijke aspecten van het project, en omwille van de onvolledigheid van het dossier en van de procedure;

Overwegende dat een bedrijventerrein van dergelijke omvang (circa 47 ha.) overeenkomstig de principes van de structuurplanning moet worden gelinkt aan een stedelijk gebied; dat terzake het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar wordt bijgetreden en dat de deputatie terzake het standpunt inneemt dat van het ingediende bedrijvenproject enkel het hoofdgebouw met bijgebouwen voor vergunning in aanmerking komt; dat daardoor de ruimtelijke impact van het project met 75% wordt gereduceerd;

Overwegende dat een beperkt deel van het project (parking 72 plaatsen en rietveld van 10 400 m² voor waterzuivering) gesitueerd is in de zone natuurgebied; dat deze werken derhalve niet bestaanbaar zijn met het gewestplan; dat op vraag van de deputatie terzake een gewijzigde inplanting werd voorgelegd waarbij de inplanting van de parking en het percolatie rietveld wordt voorzien in de omgeving (oost) van het hoofdgebouw, dus binnen de zone industriegebied;

Overwegende dat overeenkomstig het beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de ■■■ aansluitend op de ■■■ de ontsluitingweg voor het project is en dat deze weg niet uitgerust is voor dergelijk grootschalig bedrijventerrein (kiezelverharding); dat wat betreft de ontsluiting van het project en de uitrusting ervan aan de deputatie een gemeenteraadsbeslissing van 2 juli 2009 werd voorgelegd houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen LISOM, gemeente Dilsen-Stokkem, gemeente Maasmechelen, Regionaal Landschap Kempen en Maasland, en de stichting van openbaar nut “Limburg sterk merk”, inzake de besteding van publieke middelen voor de realisatie van de investeringsprojecten in het kader van het project “Nationaal Park Hoge Kempen – bipool Eisden-Lanklaar”, en waarin aan Dilsen-Stokkem financiële middelen worden toegekend voor publieke bestemmingen zoals ontsluitingswegen, inclusief uitrusting zoals riolering, verlichting, publieke parkings, groenvoorzieningen; dat het college van burgemeester en schepenen van Dilsen-Stokkem bij besluit van 30 juni 2009 haar goedkeuring verleende aan de uitrusting van de ■■■, in uitvoering van hoger vermelde overeenkomst betreffende de besteding van publieke middelen voor de realisatie van de investeringsprojecten in het kader van het project “Nationaal Park Hoge Kempen – bipool Eisden-Lanklaar”;

Overwegende dat bij een bebouwde oppervlakte van ruim meer dan 1000 m² binnen een mogelijk overstromingsgevoelig gebied en in infiltratiegevoelig gebied een advies van de Vlaamse Milieu Maatschappij is vereist; dat dit advies ontbreekt in het gemeentelijk dossier maar dat de deputatie in de beroepsprocedure alsnog advies heeft ingewonnen; dat het advies van de VMM van 17 juni 2010 voorwaardelijk gunstig is; dat de deputatie de voorwaarden van dit advies kan opleggen in de stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat het project moet voldoen aan de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen en buffervoorzieningen en de gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse regering van 1 oktober 2004 en dat het afvalwater moet gezuiverd worden en afgevoerd;

...

Overwegende dat in de vorige aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor een project met hetzelfde ruimtebeslag op dit terrein, de boscompensatie bepaald werd op 25 708 euro, terwijl bij onderhavige aanvraag dit bedrag op 4 427 euro wordt bepaald; dat overeenkomstig de inhoud van het gemeentelijk dossier naar aanleiding van de adviesronde in eerste aanleg geen advies van het Agentschap voor Natuur en Bos werd ontvangen; dat het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos alsnog door het provinciebestuur werd opgevraagd en bij het dossier gevoegd; dat dit advies van 16 juni 2010 gunstig is onder dezelfde voorwaarden als gesteld in het advies van 2009 ; dat in het geval de deputatie het project slechts vergunbaar acht voor wat betreft de hoofdbouw en bijgebouwen, de nodige ontbossing ook beperkt blijft, dat de deputatie derhalve als compensatie voor ontbossing dezelfde maatregel oplegt als het college van burgemeester en schepenen; dat de deputatie de andere voorwaarden van het Agentschap voor Natuur en Bos kan opleggen in de stedenbouwkundige vergunning;

Overwegende dat de deputatie het standpunt inneemt dat het project in zijn geheel niet voor vergunning in aanmerking komt; het beroep van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar moet worden ingewilligd en dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen moet worden vernietigd;

Overwegende evenwel dat voor wat betreft het gedeelte van het project “hoofdgebouw met bijgebouwen”, de deputatie op basis van het vervolledigen van het ontwerp met een aangepast inplantingsplan in functie van de inplanting van de waterzuivering en parking, met 3 rioleringsplannen en met een berekening en beschrijving van de waterbuffering en de waterzuivering; van oordeel is dat de aanvraag wel voor vergunning in aanmerking komt onder de voorwaarden gesteld door het college van burgemeester en schepenen en door de brandweer, en onder de voorwaarden gesteld door de adviezen van de Vlaamse Milieumaatschappij, de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering, ELIA en de NV De Scheepvaart en door het Agentschap voor Bos en Groen; dat de rest van het project uit de vergunning wordt gesloten;

Gehoord het verslag van [REDACTED], lid van het college;

BESLUIT

Artikel 1 Het door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar ingesteld beroep wordt ingewilligd.

Vervolgens wordt de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 8 maart 2010 houdende verlening van de stedenbouwkundige vergunning aan [REDACTED] vernietigd.

Evenwel wordt aan [REDACTED] de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het hoofdgebouw van het project met zijn bijgebouwen onder de voorwaarden dat :

°...

- ° het boscompensatievoorstel van de aanvrager wordt goedgekeurd en dat de bosbehoudsbijdrage van 4.427,28 euro, binnen de 4 maanden na de datum waarop van deze vergunning mag worden gebruik gemaakt, wordt betaald aan het Agentschap voor Natuur en Bos;
- ° de door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering gevraagde wetenschappelijke studie op korte termijn wordt uitgevoerd voor wat betreft de risicohoudende aspecten van het project in functie van het behoud van de grondwaterkwaliteit, aspecten welke zijn opgesomd in het advies van VMW van 28 december 2009, en dat de uitvoering van het project aan de hand van de conclusies van deze studie wordt aangepast zodat

- de exploitatie van de grondwaterwinning zowel kwalitatief als kwantitatief gegarandeerd blijft;
- ...
- er op korte termijn een beheersplan wordt opgesteld waarin de maatregelen worden omschreven om de impact op de omliggende richtlijngebieden te milderen en/of op te heffen. Deze maatregelen dienen gelijklopend met de recreatieve ontwikkeling te verlopen om de gekende natuurwaarden (schraalgraslanden, duinen en heidevegetaties met bijbehorende fauna-elementen als gladde slang...) parallel te ontwikkelen en te herlokalisieren. Dit beheersplan dient garant te staan voor een duurzaam behoud van de ecologische waarden inzonderheid binnen de aanpalende richtlijngebieden en ten aanzien van aanwezige richtlijnsoorten en dient eerst voorgelegd te worden en goedgekeurd te worden door het Agentschap voor Natuur en Bos;

*Er wordt geen stedenbouwkundige vergunning verleend voor de losstaande bedrijfsruimtenten zuiden en westen van de hoofdbouw, deze worden uit de vergunning gesloten.
...*

Dit is de bestreden beslissing.

De nv [REDACTED] heeft met een aangetekende brief van 29 oktober 2010 een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van een beslissing van de verwerende partij van 23 september 2010 in verband met fotovoltaïsche cellen met een vermogen van 1,75 MW op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED]. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1011/0208/SA/3/0180 en heeft geleid tot een arrest van 30 mei 2012 met nummer S/2012/0110 waarbij de vordering tot schorsing gedeeltelijk onontvankelijk verklaard wordt en voor het overige wordt verworpen.

De nv [REDACTED] heeft met een aangetekende brief van 29 oktober 2010 een beroep ingesteld dat strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van een beslissing van de verwerende partij van 23 september 2010 in verband met fotovoltaïsche cellen met een vermogen van 1,25 MW op een perceel gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED]. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1011/0179/SA/2/0163.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Met het tussenarrest van 15 januari 2013 met nummer A/2013/0011 heeft de Raad reeds vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld en dat de verzoekende partij over het vereiste belang en hoedanigheid beschikt om de vordering tot vernietiging in te leiden.

De tussenkomende partij werpt een aantal onwettigheden in de reglementering op die, volgens haar, betekenen dat het verzoekschrift onontvankelijk is bij gebrek aan betaling van het griffierecht.

De Raad is echter van oordeel dat dit slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer vastgesteld moet worden dat de vernietiging van de bestreden beslissing het gevolg is van de aangevoerde middelen. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Standpunt van de partijen

De Raad heeft met een tussenarrest van 15 januari 2013 met nummer A/2013/0011 de heropening van de debatten bevolen en ambtshalve aan de verzoekende partij de vraag gesteld naar haar intenties met betrekking tot de uitvoering van de bestreden beslissing.

De Raad stelde immers vast dat inmiddels het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan 'Bipool Eisdén-Lanklaar' met terugwerkende kracht definitief geworden is tengevolge van een arrest van de Raad van State van 17 september 2012 (nr. 220.616), waarbij bestemming van de percelen gewijzigd werd naar verblijfsrecreatie.

In haar aanvullende nota stelt de tussenkomende partij dat zij volhardt in de vergunning en dat zij met de bestreden beslissing van 24 juni 2010 over een uitvoerbare titel beschikt. De (definitief geworden) bestemmingswijziging dateert immers van na de bestreden beslissing en verhindert dus de uitvoering er niet van. De tussenkomende partij laat verder weten dat zij niet aan de bestreden beslissing verzaakt en ook geen intentie heeft om een nieuwe aanvraag in te dienen.

Met haar aanvullende nota benadrukt de verzoekende partij dat de deels vergunde werken door het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan hoofdzakelijk in gebied voor verblijfsrecreatie en een golfterrein zijn komen te liggen. De verzoekende partij wijst op artikel 4.6.2, §1 VCRO, dat voorziet in een verval van rechtswege van een stedenbouwkundige vergunning nu de vergunde werken niet binnen de twee jaar na afgifte van de vergunning gestart zijn en in strijd zijn met een vóór de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan.

De verzoekende partij vraagt enkel nog de vernietiging in functie van de duidelijkheid van het rechtsverkeer.

Zij wijst verder op de verkoop van de percelen door de tussenkomende partij aan de nv LRM die er op haar beurt een volledig recreatief project zal realiseren en hiervoor reeds een nieuw masterplan heeft uitgewerkt. Zij legt desbetreffend een stavingsstuk voor.

De verwerende partij stelt in haar aanvullende nota dat het de tussenkomende partij thans aan de nodige rechten lijkt te ontbreken om het beoogde project uit te voeren. Om dit te staven, voegt zij een uittreksel uit de kadastrale legger bij waaruit blijkt dat er inmiddels een overdracht van eigendom en erfpachtrechten heeft plaatsgehad voor de percelen. Zo goed als alle percelen zijn nu naakte eigendom van de nv [REDACTED] en de nv [REDACTED] is erfpachthouder. De nv [REDACTED] zou wel nog verwickeld zijn in een gerechtelijke procedure met de nv [REDACTED] in verband met de overdracht van de erfpachtrechten op de percelen nrs. [REDACTED] en [REDACTED] en meer in het algemeen in verband met de inmiddels stopgezette contractuele samenwerking voor de realisatie van een vakantiepark met bungalows en een hotel op de site.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.6.2. VCRO luidt als volgt:

“ ...

§ 1. Een stedenbouwkundige vergunning voor onbepaalde duur vervalt van rechtswege in elk van de volgende gevallen :

- 1° de verwezenlijking van de stedenbouwkundige vergunning wordt niet binnen twee jaar na de afgifte van de vergunning in laatste administratieve aanleg gestart;
- 2° de werken worden gedurende meer dan twee jaar onderbroken;

3° de vergunde gebouwen zijn niet winddicht binnen drie jaar na de aanvang van de werken.

De termijnen van twee of drie jaar, vermeld in het eerste lid, worden geschorst zolang een beroep tot vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning aanhangig is bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen, behoudens indien de vergunde handelingen in strijd zijn met een vóór de definitieve uitspraak van de Raad van kracht geworden ruimtelijk uitvoeringsplan. In dat laatste geval blijft het eventuele recht op planschade desalniettemin behouden.

Indien de stedenbouwkundige vergunning voor onbepaalde duur uitdrukkelijk melding maakt van de verschillende fasen van het bouwproject, worden de termijnen van twee of drie jaar, vermeld in het eerste lid, gerekend per fase. Voor de tweede en volgende fasen worden de termijnen van verval dientengevolge gerekend vanaf de aanvangsdatum van de betrokken fase.

...

§ 3. Het verval van een stedenbouwkundige vergunning voor onbepaalde duur geldt slechts ten aanzien van het niet afgewerkte gedeelte van een bouwproject. Een gedeelte is eerst afgewerkt indien het, desgevallend na sloping van de niet afgewerkte gedeelten, kan worden beschouwd als een afzonderlijke constructie die voldoet aan de bouwfysische vereisten.

...

2.

Het met de bestreden beslissing van 24 juni 2010 voorwaardelijk vergunde hoofdgebouw en de bijgebouwen (met uitzondering van de losstaande bedrijfsruimten ten zuiden en ten westen van het hoofdgebouw die werden geweigerd) zijn duidelijk bestemd voor bedrijven. De bij de aanvraag gevoegde nota vermeldt ‘bedrijven waar grondstoffen worden verwerkt, productief-technische bedrijven en bedrijven waar handwerk primeert conform de bestemming industriegebied die eventueel ook gebruik wensen te maken van de op het water voorziene conciërgewoning’. Zij verwijst ook naar het perfect aansluiten bij de industriële bedrijven en KMO's in de onmiddellijke omgeving.

Aangezien de vergunde werken nog niet verwezenlijkt zijn, is de bestreden beslissing ingevolge vermeld artikel 4.6.2, §1 VCRO – zoals de verzoekende partij terecht opmerkt – inderdaad ondertussen van rechtswege vervallen.

Het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Bipool Eisdén-Lanklaar’ is inmiddels definitief geworden (de afstand van geding werd geacteerd bij arrest van de Raad van State van 17 september 2012) zodat de site bestemd is voor verblijfsrecreatie en golfterrein en de bij de bestreden beslissing vergunde handelingen hiermee in strijd zijn. Dit betekent dat de in artikel 4.6.2, § 2, lid 2 VCRO vermelde opschorting door een beroep bij de Raad niet langer van toepassing is en de verleende vergunning van rechtswege vervallen is.

3.

De duidelijkheid in het rechtsverkeer vereist de vernietiging van de bestreden beslissing, zoals gevraagd door de verzoekende partij.

De verzoekende partij bevestigt op de openbare terechtzitting van 4 juni 2013 nogmaals louter de vernietiging na te streven omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 24 juni 2010, waarbij aan tussenkomende partij enerzijds, onder voorwaarden, de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het oprichten van het hoofdgebouw met bijgebouwen, en, anderzijds, de vergunning geweigerd voor de losstaande bedrijfsruimten ten zuiden en ten westen van het hoofdgebouw op de percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].
2. Er zijn geen kosten, gelet op de vrijstelling voor de betaling van het rolrecht, verleend aan de verzoekende partij op grond van artikel 9, §3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 juli 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,
 met bijstand van
Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS